

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Qvarta Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Conclusiones.

I. Ergo descende in Infernum vivens, ut S. David Pl. 54. narratur, ne, post mortem eò descendere cogaris; non enim nec in gehennam incidere Gehennæ recordatio, S. Chry-
stomo teste.

II. Ergo noli timere eos, qui occidunt Corpus, Animam autem non possunt occidere; sed potius time cum, qui potest & Animam & Corpus perdere in Gehennam. Matt. 10.

III. Ergo ut æterna futura supplicia possis evadere, mala presentia studeas pro DEO æquanimiter tolerare. Thom. Kemp. l. 3. c. 12. Certè si futuras Inferni penas cordialiter suspenderes, credo, quòd libenter laborem & dolorem sustineres, & nihil rigoris formidares. lib. 1. c. 21.

Legatur etiam ex lib. 3. cap. 12.

QUARTA DIES.

HAec die Secunda inchoabitur Hebdomada, quæ ad illuminativam viam pertinet sic dictam, quia circa Vitam Christi, qui est Lux vera illuminans omnes Homines venientes in hunc Mundum, considerandam potissimum occupatur, unde Scopus illius generalis est Imitatio Christi, specialis verò, ut Ipsum in *Abstinendo* (quod Temperantia cum aliis Virtutibus docet) *Patiendo* (ad quod Fortitudo cum aliis Virtutibus connexis juvat) & *Agendo* (prout *Prudentia* & *Aspiratio* cum subjectis Virtutibus dictant) imitemur; hos enim tres Gradus Christus Matt. 16. indicavit, dum dixit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat Crucem suam, & sequatur me.* Quia tamen Christus ultimo potissimum Vitæ suæ tempore manifestius Virtutes in *Patiendo* consistentes exercuit, ideo has specialiter quoque examinandas S. Ignatius in his Exercitijs assumpsit, & specialem illis Hebdomadam assignavit; reliquis verò Virtutibus in *Agendo* & *Abstinendo* positis secundam hanc Hebdomadam attribuit, uti mox in progressu patebit.

Tessera.

Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. Joas. 3.

V 8

MEDI.

MEDITATIO I.

DE DVOBVS VEXILLIS, CHRISTI
ET LVCIFERI.

Scopus.

Propositum serium, Christi vexillum sequendi.

Punctum I.

Considera I. Quam rectè S. Job cap. 7. dixerit, *Miserabile esse vitam Hominis super terram*; cum enim Diabolus sic quantopere DEVS dilexerit Homines, ut scilicet Unigenitum suum in terras mitteret, qui eos è Potestate Dæmonis ex Cælo adscriberet ad Sedes Lapsorum Angelorum occupandas, hinc gemino erga DEVM & Homines odio invidiam accensus, nihil aliud magis satagit ac molitur, quam ut illius machinationibus suis dolisque vincat, atque in extremam perniciem perducatur. Quia verò Hominem multis ad bene vivendum præfidiis à DEO vallatum advertit, ideo contra eum Exercitum educit, quo eum oppugnet, & expugnet, si possit. Cui tamen Christus se cum alio Exercitu opponit, & propterea Hominem, ut tantò felicius pugnet, & curiusque vincat, ad suum vexillum invitat.

Considera II. Quanta diversitas sit horum Ducum; Christus quidem est *Nobilissimus* (quia DEI Filius) *Ferocissimus* (quia DEVS omnipotens) *Felicissimus* (quia vitam quem nemo vincere poterat) *Amantissimus* suorum Militum, utpote quos proprio sanguine vitamque redemit; & tandem *Liberatissimus*, utpote qui æternum Militibus suorum premium promittit, si fortiter dimicent, & feliciter vincant. Omnia verò contraria in Lucifero reperiuntur, utpote simulato animo tibi falsas & apparentes voluptates & libertatem promittit, ut æternum te perdat, & cruciet crudelissimis tormentis.

Considera III. An non summam stultitiam admittas, si post cogitas etiam Fraudes & odium illius adhuc catenari adhaerere eidem, & sub vexillo ipsius potius, quam Christi militare statuas. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quibus potissimum armis utatur Hostis ad Christi Exercitium oppugnandum, nimirum non alijs, quam Gladio triplicis Concupiscentiæ, de qua S. Joannes 1. c. 2. dixit, *quoniam omne, quod est in Mundo, Concupiscentia carnis est, & Concupiscentia oculorum, & Superbia Vita.* Unde enim bella & lites in Vobis? inquit rectè S. Jacobus c. 4. *ninne hinc? ex Concupiscentiis Vestræ, quæ militant in membris Vestræ?*

Considera II. Quibus è contrario Armis Christus tum ipse usus sit, tum Milites suos uti velit ad Hostium Arma infringenda; nimirum *Contemptu Honorum, Voluptatum, & Divitiarum propter DEVM*; hinc Gladio huic inscripta sunt hæc verba: *Quis ut DEVS?* quibus facillè cum S. Michaële Arma Hostium confringunt, & Concupiscentiam omnem inordinatam ex Animo proscribunt.

Considera III. Quàm insignis iste sit Gladius, de quo tibi meritò imaginari potest dici à Christo, quod olim Jeremias 2. Mach. 15. de Gladio à se porrecto dixit: *Accipe sanctum Gladium manus à DEO, in quo deijcies Adversarios Populi mei Israël.* Responde proinde illi cum Davide 1. Reg. 21. *Non est huic alter similis, da mihi eum.* Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quantos Animos ad certandum fortiter contra Hostem addere plerumque soleat, si quispiam adversus tantam de fortitudine sua opinionem à Duce suo conceptam esse, ut ipsum non dubitaret, alijs Militibus præficere, & Capitanei vel alterius Officialis bellici titulo honorèque insignire; cùm ut sic majoris Gloriæ, majorumque præmiorum ac spoliatorum obtinendorum occasionem habeat.

Considera II. Quantopere tu quoque excitari debeas ad insignes de Hostibus tuis Victorias reportandas, si rarum Ducis tui erga te Favorem & Fiduciam, quam in Vocatione ad Scatum Sacerdotalem ostendit, animo perpendere, multorumque tui similibus Sacerdotum nobiles de Hoste Triumphos oculis obijcere velis. An non enim exclamabis eum Josepho & Azaria 1. Mach. 5. & meliori, quàm ipsi sensu dicentes:

ces: *Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare*
versus Gentes, qua in circuitu nostro sunt.

Confidera III. Quam fidelis hactenus Duci tuo fueris,
 vel nunc denuo veniam praeteritae foecordiae, & perfidiae
 misse pete, ac novam Fidelitatem sincero animo, promissa
 Colloquium.

Vide etiam Masenium fol. 241. & Theophilum Wep
 part. 2. fol. 52.

Conclusiones.

I. Ergo exclama cum pio Asceta l. 3. c. 56. *Eja, Fratres*
pergamus simul, IESVS erit nobiscum. Erit Adjutor nostrus
qui est Dux noster & Praeessor. En Rex noster ingredietur
ante nos, qui pugnabit pro nobis. Sequamur & viriliter, nec
metuat terrores; simus parati mori fortiter in bello, nec
seramus crimen gloria nostra, ut fugiamus à Cruce.

II. Ergo audi S. Chrysostrum monentem, *& exerce*
res, fortiter dimica, atrociter in hoc praelio concerta.
dera pactum, attende conditionem, militiam nosce. Pactum
quod spondidisti: Conditionem, qua accessisti: militiam,
nomen dedisti.

III. Ergo sustine cum Christo & pro Christo, si vis regna
 re cum Christo. lib. 2. c. 1.

Legatur etiam lib. 1. cap. 1.

MEDITATIO II.

Pro quarta Die.

DE INCARNATIONE, NATIVITATE, ET
CIRCUMCISIONE CHRISTI.

Scopus.

Aestimatio Sacerdotalis Dignitatis, & ejusdem digni
moribus conservanda studium.

Punctum I.

Confidera I. Quantum Beneficium B. Virgo Mundo contu
 buerit, dum assensu suo per quinque illa verba: *Fiat mihi*
secundum verbum tuum: praestito, effecit, ut Filius DEI
 manam carnem admirando miraculo assumeret, sicque
 optat

sanctissimam tot Seculis salutem humano Generi afferret. Quam quoque Ipsa per hunc assensum Dignitatem obtinuit, ut scilicet Mater DEI diceretur, & esset, quo Honore operam nec ab ipso DEO offerri posse, S. Thomas & alij docent.

Confidera II. Quam majus Beneficium censendum sit accepisse Sacerdoti, qui quinque illis verbis: *Hoc est enim corpus meum*; non tantum moraliter, ut B. Virgo, sed verè & effectivè Christum, non jam passibilem, sed gloriosum, cum tot miraculis, non semel, sed quotidie, si placet, sub speciebus Eucharisticis ponere, & sic iterum quodammodo incarnare potest, tantamque ex hac Potestate Dignitatem est consecutus, ut SS. Patres ex hoc Capite ipsi quoque B. Virgini eum præferre non dubitent, soloque Creatore suo inferiorum dicant.

Confidera III. Quam grato animo agnoscere debeas summum hunc Favorem ac Beneficium, darèque operam, ut, sicut B. Virgo illum per voluntatis suæ cum divina conformationem obtinuit, & conservavit; ita tu quoque sicut eundem per assumptionem Sacerdotalis Status consecutus es, ita per voluntatis quoque divinæ (quæ juxta S. Paulum 1. Thess. 4. est *sanctificatio nostra*) perfectam adimpletionem conservare debeas. Colloquium.

Punctum II.

Confidera I. Quam felicem, & meritò quidem, B. Virginem putemus, dum ei concessum est, DEI Filium parere, amplecti, osculari, & pro libitu tractare. Si enim S. Franciscus & alij Sancti in hac etiamnum vita degentes, dum B. Virgo Filium suum ulnis eorum excipiendum obrulit, præ gaudio & voluptate propemodum se liquefactos fuisse, confessi sunt; quæ tantis gaudijs & voluptatibus repletam fuisse credibile est B. Virginem, quæ per tot annos tam amabili Filij sui præsentia & aspectu frui potuit.

Confidera II. Quam beatum tu quoque æstimare te debeas, cui quotidie hic ipse DEI Filius, licet speciebus Eucharisticis involutus, in manus datur, eumque pro libitu tractare conceditur per Sacerdotalem potestatem. Neque hoc tantum, sed alio quoque modo spirituali, Deoque longè gratissimo,

fimo, & tibi utilissimo ac honorificentissimo Eum in al
 Hominibus, scilicet Peccatoribus, cum S. Paulo Gal. 4. pe
 turandi, donec formetur Christus in illis, occasio copios
 offertur; an non hoc gaudium tantò majus erit, quando plu
 res ejusmodi Christos pepereris, quantòque gratiorem hunc
 partum ipsi Christo sciveris esse?

Considera III. An felicitatem hanc tuam hæcenus, ut
 porret, æstimaris? & quomodo deinceps illam tum per quo
 tidianam ac devotam Missæ Celebrationem; tum per arden
 tissimum zelum quàm plurimos Peccatores convertendi con
 servare & augere velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quantum Honor & Dignitas ipsi etiam Chri
 sto in Circumcisione sua obtigerit, dum Eidem nomen I
 SV, seu Salvatoris, nomen super omne nomen, in quo
 nua flectunt Cælestes, Terrestres, & Inferi, DEO jubente, &
 gelo indicante, S. Josepho exequente impositum est.

Considera II. Cùm idem tibi quoque per Sacerdotalem
 dignitatem, & Pastoralem curam, Officium Salvatoris
 commissum, summæque inde Dignitas obtigerit (nam, ut
 alibi dictum est, *omnium divinorum divinissimum est carpe
 ravi DEO in salutem Animarum*) an non tu quoque hunc
 mē à DEO te honoratum æstimare, ac proin studere debeas
 ut, quemadmodum S. Ambrosius monet, *quid sis professione
 Actione potius, quàm Nomine demonstras, ut & Actus cor
 respondeat Nomini, & Nomen cum Operibus coincidat.*

Considera III. An & quomodo hæcenus hoc Nomen
 Officium sustinere conatus sis, & sustinere deinceps velis
 præcipuè verò per Circumcisionem spiritualem omnis ter
 nalis Concupiscentiæ, & perfectam Legum etiam illarum
 ad quas sub peccato non obligaris, Observantiam, quibus
 duobus capitibus Christus hoc Nomen consequi debet.
 Colloquium.

Vide etiam Masenium. fol. 206. & 215. aut Theophilum
 Weyeri Hebd. 2. fol. 33. 39. & 47.

Conclusiones.

I. Ergo audi S. Gregorium Nyssenum monentem: Quo
 præ

videt, *Fratres mei, si Fidem (& Sacerdotij Dignitatem)*
non dicat se habere, opera autem non habeat? Christianis-
simus est Imitatio divina Natura. Si igitur Christianus es (&
multo magis si Sacerdos obligatus ad alios verbo & exem-
plum instruendos) Christum DEVM imitare: noli vacuum
esse Nomen & inane, sed plenam tanti mensuram Nomini-
bus imple; imple, inquam, Operibus Nomine dignis.

II. Ergo, quemadmodum idem Sanctus hortatur, *simus*
Christus, quoniam Christus quoque sicut nos factus est:
officiamus Deo propter Ipsum, quoniam Ipse quoque propter
nos Homo factus est.

III. Ergo *Agnosce Dignitatem tuam, O Sacerdos, & di-*
gna confers factus Natura, noli in Seterem Silitatem de-
generari conversatione redire. Memento, cuius Capitis, & cui-
us Corporis sis membrum. S. Leo ser. 1. de Nativ.
 Legatur etiam l. 2. c. 1. ex lib. de Imit.

CONSIDERATIO PRO IV. DIE.

DE ACTIONIBVS AD B. VIRGINIS, ET SANCTORVM CVLTVM PERTINENTIBVS.

Punctum I.

Ad hunc Cultum præstandum duo præcipue spectant, legi-
 tima scilicet *Electio* Sanctorum in Patronos, & legitima
Veneratio.

Primum ut rectè facias, more Ecclesie omnes quidem
 sanctos in Patronos eliges, sed ita, ut in varias classes eosdem
 pro diversa tua erga illos obligatione aut affectu diuidas. Et
 in prima quidem Classe solam B. Virginem collocabis, ut
 in prima quidem Classe solam Ecclesia Cultu Hyperdulie speciali hono-
 rari præcipit. In secunda S. Angelum tuum Custodem, aut
 alios tuos Tutelares Angelos; Sanctum, cuius nomen geris:
 fundatorem tui Ordinis aut Status; SS. Petrum & Paulum
 velut communes totius Ecclesie Patronos & Principes. Vel
 si placet, etiam S. Iosephum Christi Nutritium constitues.
 In tertia alios Patronos, quibus ob specialem titulum vel af-
 fectum specialiter quoque te obligatum credis, ponas. In
 quarta Cælites Menstruos, aut quouis die occurrentes: In
 quinta tandem & ultima omnes alios Cælites collocabis.

Ad

Ad Posteriores verò hujus Cultus speciem vel partem legitimam scilicet venerationem spectat, ut tenerum erga illos amorem & affectum semper geras, gratulando ipsorum corde suam gloriam, optandoque, ut ea majus quotidie incrementum acquirat, atque ad hoc tuam etiam operam pollicendo, & exhibendo: deinde ut summam cum fiducia in omnibus tuis necessitatibus & ad veritatibus eorum operam auxilium, ac intercessionem exposcas: Et tandem ut omnia tua opera post DEI honorem ad cultum etiam horum Sanctorum eo Ordine, quo in Classibus diversis sunt collocati, dirigas, & hoc ipso etiam ex motivo, singulari cum diligentia & alacritate perficere studeas, qui sanè cultus merito gratissimus censei potest, utpote *purissimus* (id est, omnino peccati nævo, saltem voluntario carens) *amplissimus* (cum his universas vitæ actiones complectitur) & *constantissimus* (quia nunquam interruptitur) ut merito quispiam coarctaverit: *Sanctorum est cultus gratissimus, Optima Vita.*

Punctum II.

Porro ad hunc cultum magno cum fervore exhibendum tria te motiva merito non modicè impellere possunt.

Primum *ex parte DEI* offertur, quem cum tu plus utique quam teipsum diligas, haud dubiè etiam obsequia Ipsi exhibita pluris facies, quàm si tibi præstita fuissent; cum certum sit, Sanctos omnes die noctuque indefinenter in Deum amando, laudando, & honorando occupari, rectè inferri hæc obsequia pro majoribus à te beneficijs & honoribus computari debere, quàm si tibi immediatè fuissent exhibita: qui si tuam Personam tali honore & laude prosequerentur, & quissimum judicares, ut tantos tuos Amicos, tui tam amicos res omni possibili cultu & honore vicissim prosequerentur multò magis ergo nunc, quando hæc omnia DEO præstas ad mutuam illorum cultum & amorem incitare debent.

Alterum motivum *ex parte ipsorum Sanctorum* offertur: eum enim hi sint excellenti *Sanctitate, Sapientiâ, & Dignitate* præditi, utpote Charissimi DEI Amici, & ob hos ritibus etiam in hac vita nos tam vehementer impelli nos sentiamus ad singularem cultum illis exhibendum; qui rarâ Sanctitate, Sapientiâ, aut Dignitate sunt præditi, facile apparere

tantum cultum & venerationem illis debeamus, qui omnes
homines huiusmodi in prædictis donis longissimo inter-
vallo superant.

Tertium motivum ex parte nostra offertur, ingens scilicet
timor & consolatio, qui ex hac nostra cum illis familiari-
tate nobis oritur; si enim in hac vita tam jucundum nobis
consolatorium est, *Spectatores* multos actionum nostrarum
Potentes & primarios habere: in petitionibus nostris
faceros, & eloquentes *Advocatos*; aut in periculis & adver-
sariis *Protectores* robustos & intrepidus scire, ad quos sine
ullius repulsæ timore confugiamus, quantam consolatio-
nem oriri necesse erit in nostro pectore, si omnes Cæli Inco-
las pro *Spectatoribus*, *Advocatis*, & *Protectores* nos habe-
re sciamus, plenamque nobis facultatem fieri, arduissimam
cum his omnibus Familiaritatem & Amicitiam contrahendi?
Sane Saxeus aut ferreus sit oportet, quem hæc motiva ad ve-
nerationem Sanctorum non movent.

Punctum III.

Ex his, quæ de Sanctis Cælitibus in genere dicta sunt, fa-
cile colliges, quanto potiori studio hæc omnia & plura alia
erga ipsam S. Cæli Reginam observanda sint, cum enim hæc
iuxta probabilem Theologorum sententiam omnes Sanctos
etiam collectivè acceptos in Dignitate, Sanctitate, & Autho-
ritate apud DEVM longissimè superet, ita ut meritò de ea S.
Anselmus dixerit: *Omne quod est, aut supra te, aut infra te
est. Super te solus DEVS est: infra te omne, quod DEVS non
est; ideoque illud Prov. 31. à SS. PP. eidem applicatur: Mul-
ta filia congregaverunt Divitias, tu supergressa es univer-
sas: meritò majorem quoque, quam omnes illi Amorem, fe-
duciam, & Venerationem meretur, quod ut præstes, se-
quentia consulo. 1. In Matrem elige, & filialem erga eam
affectum semper fovere stude. 2. Festa ipsius ab Ecclesia
celebrari solita præcipuo studio observa, & obsequia nova
quotidianis adde. 3. Rosarium & Litanias Lauretanas
quotidie, si potes, recita. 4. Etiam singulis horis eam cum
Angelo Salutare, cum potueris, non omitte. 5. Puritatem
Corporis & Animi, ipsius Amore, præcipuo studio procura,
& contra tentationes & pericula hanc infestantia, Matris
*Instr. VIII.**

X

hujus

hujus tuæ præsidio potissimum te defende. 6. Honore illius, ubicunque potes, etiam apud alios promove, maxime per Congregationum Introductionem & sedulam administrationem. 7. Quidquid ad hujus honorem agis, constanter & ferventer exequere; magis enim placent ei pauca sequia constanter & bene, quam multa tepidè & inconstanter exhibita. Atque hæc suo modo etiam aliorum Sanctorum Cultui applicare poteris.

MEDITATIO III.

pro quarta die.

DE RELIQUA CHRISTI VITA
OCCULTA.

Scopus.

*Præcipuarum Virtutum ad Sacerdotem spectantium
studium.*

Punctum I.

Considera I. Cur Christus in Templo offerri voluerit in eo postea per triduum amissus inveniri? nimirum ut in templo suo doceret, cui Virtuti à Juventute asuescere, quæque per reliquam etiam ætatem præ reliquis exercere debemus, *Devotionem* videlicet, & plenam sui ipsius ad obsequium divinam *Oblationem*.

Considera II. Cur Christus hanc Orationis ac Devotionis Virtutem tantopere commendavit? quia videlicet ut S. Augustino, *Oratio est Anima sancta præsidium, Angeli bono solatium, Diabolo supplicium, gratum DEO obsequium, Religionis laus tota, perfecta Gloria, Spes certa, Sancta incorrupta.* Et ut idem alibi dixit, *rectè novit servare, qui rectè novit orare.*

Considera III. Si omnibus Hominibus Christus tantopere commendatum esse voluit Orationis studium; quare magis illud à Sacerdotibus exigendum sit, qui Mediantes inter DEVM & Homines constituti, atque, ut ipsum Christus Nomen præfert, ad divina Officia principaliter deputati sunt. Sed & donis gratiisque supernaturalibus pluribus

arque adeo per crebram & devotam orationem ea pe-
 re & impetrare debent. Vide ergo, quomodo haecenus hoc
 rationis studium amaveris, & amare deinceps velis; atque
 quanto magis eandem aestimare discas, notatu dignissimam
 Chrysostomi sententiam bene perpende: *Cum videro, in-
 tit. l. i. de orando DEO, quempiam non amantem orandi
 studium, nec hujus rei fervidam Seheventiq; curam teneri,
 cuiusmodi mihi palam est, eum nihil egregia dotis in Animo
 habere. Et quisquis non orat DEVM, nec divino Colloquio
 assidue frui, is mortuus est, Vitaque carens, & exers
 catio mentis; nam hoc ipsum evidentissimum est argumen-
 tum amentia, non intelligere magnitudinem hujus honoris,
 nec amare deprecandi studium. Colloquium.*

Punctum II.

Confidera I. Cur Christus in Ægyptum fugere, ibique tot
 annos, inter barbaros Homines, cum tot incommodis habi-
 tare voluerit, ut scilicet doceret Exemplo suo, quod non suf-
 ficat dedicare se DEO per solam voluntatem, atque Eidem
 serviter per Orationem convivere velle, sed efficacia hujus
 Oblationis ipso etiam opere confirmanda sit, atque adeo æ-
 que contentus esse quis debeat, sive duros, sive benignos ha-
 beat Superiores, in grato vel ingrato loco, Amicis aut Ini-
 micis, cum vel absque magnis commodis habitare jubeatur;
 hoc enim plenam sui oblacionem veraciter factam esse ar-
 guit.

Confidera II. Quam æquum sit, ac necessarium, ut omnes
 eundem Homines, præcipue tamen Sacerdotes, ejusmodi In-
 differentiam habere studeant; si enim generosi Milites præ-
 ferant aut Gloriæ intenti, aut Mercatores lucro pecuniæ inhiant,
 nullum inter ejusmodi Loca, Personas, Commoda discrimen
 faciunt, sed eò læti & Alacres properant, quò Voluntas
 Ducis, & Gloriæ, prædæque aut lucri majoris spes vocat;
 quidni & Sacerdos, utpote verus Miles Christi, & Gloriæ di-
 vinitus augmento, & lucro Animarum intentus, ibi potissimum
 cum illis vivere, agereque desideret, ubi & apud quos ma-
 joris DEI Gloriæ, lucrique Animarum spes affulget?

Confidera III. An tu haecenus ejusmodi Indifferentiam
 habueris, aut habere deinceps velis. Colloquium.

X a

Pun.

Considera I. Cur Christus ab anno duodecimo ulque trigessimum nihil aliud de se scribi voluerit, nisi quod diditus fuerit suis Parentibus, & per hoc ætate, Sapientia Gratiâ coram DEO & Hominibus creverit; nimirum ut eorum doceret Exemplo suo, quod si Homines perfectam Oblationem plenius demonstrare, ac confirmare cupiant DEO non tantum in propria Persona; sed etiam per Homines velut Vicarios aut Ministros suos aliquid præcipienti parere debeant; quantoque id, DEI quidem, cujus Personam in homine aspiciunt, & venerantur, beneplacito; suo vero, de in Sapientia cælesti, seu quod idem est, perfectione Spiritus ac Gratiâ, & quæ inde nascitur, Gloria non modicè crescentis emolumento ac lucro sint facturi.

Considera II. Quàm libenter & promptè omnes quidem Homines propter hoc Exemplum subijcere debeant se in Superioribus, sed præcipuè Sacerdotes, ut qui non hoc tantum, sed aliud quoddam magis admirandum ejusdem Salvatoris sui Exemplum propositum habent, dum scilicet ad pauca cujuscunque Sacerdotis etiam pessimi ac flagrantissimi verba de cælo gloriosus descendit, & sub speciebus panis & Vini vilissimis se collocat, tractandùmque pro Arbitrio relinquit.

Considera III. An & quomodo tu hætenus similem obedientiam præstiteris, ac præstare deinceps velis.

Vide etiam Masenium fol. 226. & fol. 498.

Conclusiones.

I. Ergo sis devotus, & manebit tecum IESVS. Tit. Kemp. l. 2. c. 8. Nam devotus Homo ubique fert secum solatorem IESVM, & dicit ei: Adesto mihi, Domine, in omni loco & tempore. Hac mihi sit consolatio, labori carere & esse omni solatio humano. Et si mihi tua desit consolatio, sit mihi tua voluntas pro summo solatio.

II. Ergo non magni te reputes, aut specialiter diligas, si in magna fueris devotione atque dulcedine, in illis non cognoscitur Servus Amator Virtutis: nec in consiliis profectus ac perfectio Hominis, sed in offerendis

in corde tuo voluntati divina, non quarendo, qua tua sunt,
nec in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in aternita-
lib. 3. c. 25.

III. Ergo quando *DEVS* Omnipotens & Altissimus, qui
cuncta creavit ex nihilo, se Homini propter te subiecit, disce
temperare pulvis: disce voluntates tuas frangere, & ad
meam subjectionem te dare. l. 3. c. 13.

Legatur etiam l. 1. cap. 9.

QUINTA DIES.

Tessera:

*V*ivo autem, Jam non ego: Servis Verò in me Christus.
Gal. 2.

MEDITATIO I.

DE CHRISTI BAPTISMO, IEIUNIO, ET TENTATIONIBVS.

Scopus.

*Mediorum à Sacerdote adhibendorum constans
& serius usus.*

Punctum I.

Considera I. Cur Christus eo tempore, quo cum Proxi-
mo agere, ejusque salutem procurare decreverat, prius ba-
ptizari à S. Joanne, & accipere Spiritum Sanctum, & audire
vocem de caelo dicentem: *Hic est Filius meus dilectus, in
quo mihi bene complacui: ipsum audite*: voluerit, nimirum
in Exemplo suo primam dispositionem in Apostolo & Pastro-
re Animarum requisitam doceret, quæ est, ut ejusmodi Apo-
stolus aut Pastor prius suas infirmitates & peccata agnoscat,
atque ob eas ex corde despiciat, nec meliorem alijs Homini-
bus judicet; deinde ab omnibus suis sordibus & peccatis per
Baptismum Pœnitentiæ, & firmum propositum accuratissi-
me ejusmodi sordes deinceps vitandi (na, dum alios purgare
cupit, maculet potius) & omnem Justitiam implendi mun-
dare studeat; & præterea non prius istud officium curamque
suscipiat, quam legitimè à DEO vocatus, ac per Superiores
suos